

عنوان مقاله:

بررسی شعر سپید منوچهر آتشی و شمس لنگرودی

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی فرهنگ و ادبیات فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سمیره همتی - استادیار، رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور

زیبا فتحی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه پیام نور واحد ایلام

خلاصه مقاله:

این پژوهش با بهره گیری از روش توصیفی- تحلیلی و بر اساس ویژگیهای شعر سپید بعد از انقلاب، به بررسی و مطالعه اشعار منوچهر آتشی و شمس لنگرودی پرداخته است. یافته های پژوهش نشان میدهد بر مبنای مختصات ادبی و موسیقایی در اشعار شعرای مزبور، منوچهر آتشی برای موزون و دلنشین ساختن شعرش، از جناس، واج آرایبی و تتابع اضافات سود جسته است. تشبیهات خلاقانه، استعاره های زیبا، تشخیص و نمادگرایی نیز در شعر او به وفور یافت میشود. در شعر شمس لنگرودی، جناس، تکرار، واج آرایبی و تتابع اضافات نمود پررنگی دارد. تشبیهات بدیع و استعاره های نو و تشخیص در شعرش از بسامد بالاتر و نمادگرایی بسامد پایینتری دارد.

کلمات کلیدی:

ادبیات، شعر سپید، انقلاب اسلامی، منوچهر آتشی، شمس لنگرودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1405741>

